

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

รูปแบบการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การใช้และปัญหาการใช้ทรัพยากรสารสนเทศเพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการของคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็น คณาจารย์ประจำที่คงสภาพเป็นอาจารย์ จาก 5 คณะวิชาของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตในปีการศึกษา 2549 จำนวนรวมทั้งสิ้น 159 คน ทั้งนี้ไม่รวม อาจารย์พิเศษผู้ที่อยู่ในช่วงลาศึกษาต่อ ลาคลอดบุตร ลาป่วยและลาเพื่อประกอบพิธีกรรมทางศาสนาทุกศาสนา ลาฝึกอบรมและดูงานระยะเวลาเกิน 6 เดือน ตลอดจนผู้ที่ลาเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ (โดยผู้วิจัยได้รายชื่อคณะอาจารย์ทั้งหมดจากเลขานุการคณะทุกคณะ) ดังนี้

ตาราง 1 จำนวนคณาจารย์ประจำที่ใช้เป็นกลุ่มประชากร จำแนกตามคณะวิชาที่สอน

คณะ	จำนวนคณาจารย์ประจำ (คน)
คณะวิทยาการจัดการ	25
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	50
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	33
คณะครุศาสตร์	36
คณะเทคโนโลยีการเกษตร	15
รวม	159

เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ศึกษาวิธีการสร้างเครื่องมือ และสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เป็นชนิดแบบประมาณค่า แบบตรวจสอบรายการ และแบบสอบถามปลายเปิด โดยลักษณะของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวและสภาพการใช้บริการแหล่งของทรัพยากรสารสนเทศของคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต มีลักษณะแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรสารสนเทศเพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการของคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตมีลักษณะแบบประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ตามแบบมาตรวัดทัศนคติแบบลิเคอร์ท (Likert scale)

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการใช้ทรัพยากรสารสนเทศเพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการของคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตมีลักษณะเป็นแบบประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ตามแบบมาตรวัดทัศนคติแบบลิเคอร์ท (Likert scale) และแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้เห็นความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้และปัญหาการใช้ทรัพยากรสารสนเทศเพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการของคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบแก้ไขให้ถูกต้องเหมาะสมตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย
4. นำแบบสอบถามที่ผ่านการแก้ไขปรับปรุงตามข้อที่ 3 ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านพิจารณาความถูกต้องทางภาษา ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และความครอบคลุมในเรื่องที่ต้องการศึกษา เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับข้อคำถาม (Index of Item Objective Congruency : IOC) ผลปรากฏว่าแบบสอบถามในแต่ละข้อมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับข้อคำถามมากกว่า 0.6 ถือว่าเป็นแบบสอบถามที่นำไปใช้ได้ ดังรายละเอียดที่แสดงไว้ในภาคผนวก

5. นำแบบสอบถามมาแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ โดยปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
6. นำแบบสอบถามซึ่งผ่านการแก้ไขปรับปรุงไปทดลองใช้ (Try – out) กับอาจารย์ที่ไม่ใช่กลุ่มประชากรจากวิทยาลัยตาปี จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของภาษา ความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ความเหมาะสมของข้อคำถาม และปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นในการตอบแบบสอบถาม
7. นำแบบสอบถามที่ทดลองเก็บข้อมูลมาหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach) โดยได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.9895
8. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้ง ก่อนนำไปเก็บรวบรวมข้อมูล
9. จัดพิมพ์แบบสอบถาม เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยส่งจดหมายจากภาควิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ถึง คณบดี ทั้ง 5 คณะ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปให้กลุ่มประชากรทุกภาควิชาจนครบตามจำนวนที่ระบุไว้ โดยขอความร่วมมือจากเลขานุการคณะวิชาต่าง ๆ ทั้ง 5 คณะ ในการเก็บรวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับคืนจากกลุ่มประชากร โดยใช้เวลาในการเก็บข้อมูลเริ่มตั้งแต่วันที่ 20 มิถุนายน 2549 ถึง 30 สิงหาคม 2549 ใช้เวลาทั้งสิ้น 2 เดือน 10 วัน
3. นำแบบสอบถามที่ได้รับมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของคำตอบและวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป มีขั้นตอนดังนี้

1. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัว และสภาพการใช้บริการแหล่งของทรัพยากรสารสนเทศของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน สาขาวิชาที่สอน ตำแหน่งหน้าที่ ของคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
2. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามจาก ตอนที่ 2 เกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรสารสนเทศเพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการ และจาก ตอนที่ 3 เกี่ยวกับปัญหาในการใช้ทรัพยากรสารสนเทศเพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าคำตอบให้เลือก 5 คำคำตอบ และนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง โดยกำหนดน้ำหนักคะแนนแต่ละระดับ ดังนี้

มากที่สุด	ให้น้ำหนักคะแนน	5
มาก	ให้น้ำหนักคะแนน	4
ปานกลาง	ให้น้ำหนักคะแนน	3
น้อย	ให้น้ำหนักคะแนน	2
น้อยที่สุด	ให้น้ำหนักคะแนน	1

ส่วนการหาค่าเฉลี่ย (Mean) ของแต่ละข้อ เพื่อนำมาเปรียบเทียบเกณฑ์ในการแปลผลและเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรอิสระในด้านการใช้และปัญหาการใช้ทรัพยากรสารสนเทศ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง	4.51 – 5.00	หมายความว่า	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง	3.51 – 4.50	หมายความว่า	มาก
ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง	2.51 – 3.50	หมายความว่า	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง	1.51 – 2.50	หมายความว่า	น้อย
ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง	1.00 – 1.50	หมายความว่า	น้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1.1 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับข้อคำถาม (Index of Item Objective

Congruency : IOC)

1.2 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach)

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 ค่าร้อยละ

2.2 ค่าเฉลี่ย เพื่อนำเสนอผลการเปรียบเทียบความแตกต่างในด้านการใช้และปัญหาการใช้ทรัพยากรสารสนเทศของคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ทั้งนี้เนื่องจากเป็นกลุ่มประชากรทั้งหมดไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ต้องใช้สถิติเชิงอนุมานในการทดสอบสมมติฐาน

2.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน